

Natalia Zylberlast-Zand

(28.03.1883–09.1942)

lekarka neurolog i psychiatra

Urodziła się w Warszawie. W 1883 roku ukończyła gimnazjum żeńskie, po czym rozpoczęła studia lekarskie na Uniwersytecie Genewskim. Dyplom lekarski uzyskała w 1907 roku. W tym samym roku zdała także egzamin państwowy na Uniwersytecie Charkowskim. Od początku swojej kariery lekarskiej związana była z oddziałem neurologicznym w Szpitalu Starozakonnych na Czystem, kierowanym przez Edwarda Flataua. Należała do Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, a w 1925 roku była też jedną z założycielek Zrzeszenia Lekarek Polskich.

Była autorką około 100 prac w językach polskim, francuskim i niemieckim, w tym monografii poświęconej splotowi naczyniówkowemu. Oddawała się także pasji, którą było pisarstwo. Efektem tego była wydana pod pseudonimem Maria Quieta powieść „Nowa legenda”.

Podczas II wojny światowej przebywała w getcie warszawskim, gdzie kontynuowała

pracę lekarza i kierowała lecznicą przy ulicy Elektoralnej 32 Współpracowała także z Januszem Korczakiem w Głównym Domu Schronienia potocznie zwanym „domem podrzutków” przy ulicy Dzielnej 39. W nocy z 23 na 24 września 1942 roku została wywieziona na Pawiak, gdzie prawdopodobnie zginęła. Według innych relacji, została zamordowana po stronie aryjskiej.

Data publikacji: 2021-06-08

Data wydruku: 2022-09-09 05:50

Źródło: <https://1943.pl/arttykul/natalia-zylberlast-zand/>